

XXX KONKURS POEZJI WIĘZIENNEJ IM. ARTURA NOWOSADA

25 października 2024 roku w Areszcie Śledczym w Krasnymstawie rozstrzygnięto XXX edycję Konkursu Poezji Więziennej im. Artura Nowosada.

Patronat konkursu

Tegoroczną edycję konkursu swoim patronatem objęli: Dyrektor Generalny Służby Więziennej oraz Instytut Filologii Polskiej Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie.

Klimat tegorocznego Konkursu

Krasnostawski Konkurs poezji więziennej powstał w roku 1994, na fali otwierania się jednostek penitencjarnych na środowisko zewnętrzne, wpisując się w nurt przemian w polskim więziennictwie. Jego organizatorom zależało wówczas na aktywizacji kulturalnej środowiska więziennego. Uważali również, że taki konkurs będzie wzbogacał ofertę kulturalną Krasnegostawu. Inicjatywa konkursu poezji więziennej była na terenie Europy Środkowej prekursorska w dziedzinie terapii poprzez sztukę. Z czasem konkurs stał się imprezą ogólnopolską, inspirującą do podejmowania podobnych działań w innych jednostkach penitencjarnych. Dziś, po 30 latach, jest wysoko ocenianą formą resocjalizacji, która cieszy się dużym zainteresowaniem więźniów, co potwierdza liczba nadsyłanych przez nich prac. Sprawia, że więźniowie nie czują się wykluczeni ze społeczeństwa i rozwijają się duchowo. Konkurs ma sens terapeutyczny, ale też głęboko humanistyczny, pozwala biorącym w nim udział na autorefleksję oraz analizę świata wartości i godności ludzkiej.

Zbiór wierszy

Z okazji jubileuszowej trzydziestej edycji Konkursu Poezji Więziennej „Krasnostaw 2024” przy współpracy Wydawnictwa UMCS w Lublinie powstała Antologia Poezji Więziennej ECHO MURÓW. Prof. dr hab. Dariusz Chemperek był opiekunem naukowym projektu edytorskiego Pani Luizy Frączek, która przygotowała opracowanie. Dzięki ww. wydaniu twórczość poeticka więźniów ma szansę dotrzeć do jej odbiorców i stworzyć pomost pomiędzy dwoma światami. Dzięki poezji autorzy, poza analizą przeżyć i świata zewnętrznego, mają okazję dokonać wewnętrznych zmian oraz postawić sobie realne, społecznie akceptowalne cele. Czytelnicy mogą natomiast zbliżyć się do świata osób pozbawionych wolności i dostrzec ich ukrytą wrażliwość. Lepsze poznanie się sprzyja większej tolerancji.

Jury

W tym roku nad prawidłowym przebiegiem rozstrzygnięcia konkursu czuwało jury w składzie:

Jan Henryk Cichosz – poeta, publicysta, dziennikarz, regionalista, animator krasnostawskiego życia literackiego, gdzie mieszka i tworzy;

prof. dr hab. Dariusz Chemperek – filolog, literaturoznawca, profesor nauk humanistycznych, nauczyciel akademicki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, specjalista w zakresie literaturoznawstwa polskiego

Jadwiga Demczuk – krasnostawska poetka, której wiersze ukazały się w wielu almanachach i antologiach regionalnych oraz ogólnopolskich;

dr Irena Kulik – pracownik Miejskiej Biblioteki Publicznej w Krasnymstawie, doktor nauk humanistycznych, publicystka, regionalistka związana z Krasnymstawem;

mjr Marek Wróblewski- kierownik działu penitencjarnego Aresztu Śledczego w Krasnymstawie.

Wyniki konkursu

JURY postanowiło przyznać autorom

-wyróżnienia za wiersz :

Tomasz S. – Areszt Śledczy w Międzyrzeczu: Kółko i iks

Jacek S. - Areszt Śledczy w Częstochowie: Siwy konik

Rafał D. – Zakład Karny w Iławie: Nostalgia

Bolesław M. – Areszt Śledczy w Krakowie: Smród

Karol K. – Areszt Śledczy w Suwałkach: Oporny współosadzony

Marcin D. – Zakład Karny nr 1 we Wrocławiu: Anioły

Monika S. – Areszt Śledczy w Lublinie: Roztocze

Tomasz M. – Zakład Karny w Herbach: Być poetą

Artur Z. - Zakład Karny w Wierzchowie: Ducha nie gaście!

Kamil D. - Areszt Śledczy w Elblągu: Nędza

- wyróżnienia za zestawy wierszy:

Paweł K. – Zakład Karny w Rzeszowie

Tomasz B. – Areszt Śledczy w Krasnymstawie

Agata G. – Zakład Karny w Krzywańcu

Jury najwyżej oceniło i przyznało następujące nagrody główne za zestawy wierszy:

III Miejsce

Andrzej P. – Zakład Karny nr 1 w Grudziądzu

II Miejsce

Jarosław J. – Zakład Karny nr 1 we Wrocławiu

I Miejsce

Grzegorz L. – Zakład Karny nr 1 we Wrocławiu

Fragment nagrodzonego wiersza:

PUDEŁKO

„...wierzę w każdą obietnicę

złożoną na peronach

gdzie pociąg do wolności został

zatrzymany

lokomotywa wykolejona

brak paliwa

prześciagi w poczekalniach

a bilety do lepszego jutra

wycierają się w kieszeniach

wyrzutek sumienia...”

Resocjalizacja przez poezję...

Od lat Krasnostawski Konkurs Poezji Więziennej jest wysoko ocenianą formą resocjalizacji, która cieszy się dużym zainteresowaniem więźniów. Na przestrzeni 30 lat w Konkursie wzięło udział ponad pięć tysięcy osób pozbawionych wolności, które stworzyły ponad dwadzieścia tysięcy wierszy. Potwierdza to, że działalność kulturotwórcza, może odbywać się również w więzieniu. Tworzenie poezji, do czego stymuluje konkurs, jest ważnym elementem resocjalizacji. Więźniowie piszący wiersze bardzo chętnie dzielą się swoimi przemyśleniami i motywacją do udziału w konkursie.

Opracowanie: mł. chor. Adam Kłys

ppor. Urszula Kowalska

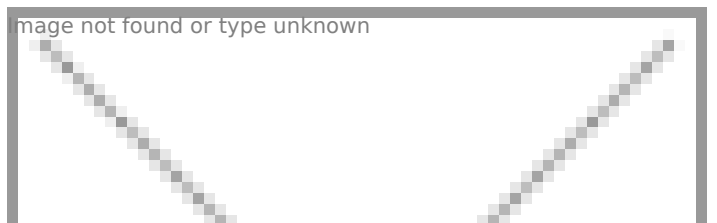

image not found or type unknown

image not found or type unknown

